

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Kong Frederik den Syvende.

Citation: Richardt, Chr.: "Kong Frederik den Syvende.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid91395/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Og blev det end en Sommer strid,
endnu forinden Vinter hvid
kan Høsten vorde klar og blid
og Danmark god!
Vort Land, som gav os Viv og Ven,
tag Du vor Kraft, brug os som Mænd!
Og stig saa ungt og karsk igjen
af Tidens Flod!

Kong Frederik den Syvende.

Veil Afsløringen af Mindestøtten i Kjøge 1869.

I.

Staa fast, vort Kongebilled,
ved alfart Mødested, —
Han har jo selv sig stillet
i Folkets Midte ned!
Ej vil vi ham tilbede,
saalidt som os i ham,
men Mindet vil vi frede
mod Glemsel eller Skam.

Hans Haab, det var at hele
en usæl Fortids Saar;
hans Daad, det var at dele
med os sit Kongekaar;
fuldt bøjed han sit Hjerte
mod denne lyse Vang,

han græd ved Danmarks Smerte,
han sang, naar Danmark sang.

Med kongelige Miner,
som hist paa Christiansborg,
Kong Fredrik nu fremtriner
og seer sit Folk i Sorg:
Hans Grundlov har sin Grøde,
den er hans Støttes Grund,
men Landet, hvor han døde, —
hvor blev dets Skjæbne ond!

Men dø skal ikke Raabet
fra vore Faldnes Blod,
og dø skal ikke Haabet,
som ved hans Side stod!
Til Vagt vi har ham stillet,
at vi skal vaage med, —
staa fast vort Kongebilled,
ved alfart Mødested!

II.

See, hvad Kunstnerhaanden evner
med en Smule Leer:
som han højner, som han jevner,
formes meer og meer,

til en Skikkelse vi skue
trine frem af Ildens Lue, —
Malmen, fri for Støv og Spaaner
lever op og aander.

Danmarks Folk! vær Du det bløde
Leer i Herrens Haand!
Frygt kun ej hans Hænders Møde,
ej hans Skaberaand!
Alt dit Arbejd, al din Villen
giv Ham hen som Malm til Ilden
Til et Folk med oprejst Pande
vil hans Haand Dig danne.

Mærker Du da Mejslens Tænder
hugges i dit Bryst,
husk, den er i Herrens Hænder,
lyder kun hans Røst, —
da skal, fri for Rust og Skimmel,
i hans store Folke-Vrimmel
rejse sig af Vee og Vaad
Folket af Guds Naade!

Stormfloden.

Indledning til en Forestilling for de Vandlidte.
1872.

Du Hav, der som med Sang og Spil
din Byrde bar,
der vugged Snækken myg og mild
og nynnede Vuggesang dertil,